

VOGUE

NEDERLAND

TIJDSCRIFT VAN HET JAAR

september 2017

adviesprijs € 6,95

www.vogue.nl

HET GROTE MODENUMMER

FASHION'S NEW WAGE

SUPER STRONG
Sisterhoods

+

HANNE GABY ODIELE
SYLVIA HOEKS
AMANDA DE CADENET
HARI NEF
ULRIKKE HØYER

A black and white photograph of two women. The woman in the foreground is seated, wearing a white blazer with three large buttons and dark trousers. She has dark, wavy hair and a serious expression. The woman in the background is standing, wearing a white long-sleeved top and light-colored pants. She has long, wavy blonde hair and is smiling. The background is a dark, textured wall.

'We werkten
samen in een
cruciale periode
waarin je alles nog
moet opbouwen,
een man vindt,
kinderen krijgt'

Sisters in law

Mirjam de Blécourt (partner bij advocatenkantoor Baker & McKenzie) en Christine Koelman (strafrechter bij rechtbank Noord-Nederland) kennen elkaar dertig jaar en zijn *leading ladies* in hun vakgebied. Over de *Vogue*-shoot: 'Ook wel een keer lekker, om zelf de regie niet te hebben. Dat je gewoon moet luisteren. Voor één keertje dan hè.'

Ik vind vrouwenvriendschappen vaak ingewikkeld,' vertelt Christine Koelman (52). 'Dat claimerige, snel gekwetste; dat je per se elke week moet bellen. Dat heb ik met Mirjam helemaal niet. Zij heeft iets stoers, haast mannelijks. We kunnen samen vreselijk lachen en overloos kletsen, maar Mirjam is ook oplossingsgericht. Ik vind dat heel prettig. Vrouwenvriendschappen zijn vaak niet eenvoudig, maar mijn vriendschap met Mirjam is dat wel.'

Dertig jaar kennen de topjuristen elkaar inmiddels, sinds hun eerste baan bij Baker & McKenzie in Amsterdam. Hier kwam hun beider nuchtere inborst van pas. Mirjam de Blécourt (53): 'Mijn sollicitatiegesprek verliep hilarisch. Achteraf weet ik dat de oudere partners sollicitanten vaak testen, om te zien wat voor vlees ze in de kuip hebben. Toen had ik daarvan geen idee, maar ik had me wel voorgenomen: mij krijgen ze er niet onder. Het gesprek vond plaats in de prachtige kamer van een van die partners, op het Leidseplein. Ik zei: wat zit u hier mooi. Waarop hij zei: mwah, dat valt wel mee. Toen zei ik: dan vind ik u erg verwend.'

Christine: 'Ik kom uit een gezin met vier meiden. Mijn moeder heeft nooit kunnen studeren maar ze was heel geëmancipeerd en zelfbewust. Ze heeft er altijd op gehamerd dat we álles konden doen wat we maar wilden. Ze zei: je bent als vrouw in geen enkel opzicht minder dan een man. In de eerste jaren van hun huwelijk hing op de deur van ons huis alleen de naam van mijn vader, maar in de jaren zeventig hing mijn moeder daar haar eigen naam bij. Zo van: hoezo de familie J. Koelman, ik ben er ook nog. Mirjam en ik hebben allebei van huis uit meegekregen: je moet je de kaas niet van het brood laten eten!'

Alles besproken

Terwijl dat in de roerige praktijk van een advocatenkantoor niet altijd makkelijk is, zeker niet als een van de weinige vrouwen. Mirjam: 'Verschil tussen man en vrouw op de werkvloer is er altijd geweest, zelfs nu nog. Ik heb met de jaren

geleerd: in een mannelijke omgeving moet je je mannetje kunnen staan. Vrouwen zijn vaak te bescheiden, geven geen weerwoord. Kort geleden was ik op leiderschapscursus met de voorzitter van de wereldwijde Baker-maatschap. Ik zat met hem en vier andere mannen aan tafel en we moesten elkaar feedback geven. Ik zei: "Ik voel me buitengesloten en genegeerd. Jullie maken geen oogcontact met me, praten alleen tegen elkaar." Hij begreep absoluut niet wat ik bedoelde en zei dat ik toch *one of the guys* was. Nou, zo voelde dat helemaal niet. Toen heb ik hem meegenomen naar een vrouwen-event. Hij probeerde daar mee te praten, maar die vrouwen keken alleen elkaar aan. Hij zei: nú snap ik pas wat je bedoelt. Dit soort dingen komt vaak niet voort uit kwade wil, maar je moet het wel benoemen. Anders verandert er nooit wat.'

Samen maakten ze highs en lows mee, zowel professioneel als privé. Mirjam: 'We hebben zeven jaar samengewerkt, in een cruciale periode waarin je het hardste werkt, alles nog moet opbouwen, een man vindt, kinderen krijgt. Alles hebben we met elkaar besproken, van werk tot vraagstukken over onze relatie.'

Christine vult aan: 'Hup, bij elkaar op de kamer, deur dicht. Soms waren dat verdrietige momenten, maar soms ook heel gelukkige. Jaloers zijn we nooit op elkaar geweest, nee. We hebben elkaar juist altijd gesteund. Mirjam heeft een aanbevelingsbrief voor me geschreven toen ik solliciteerde voor rechter. En ik bel haar altijd als ik een interview met haar zie. Laatst in *Quote* bijvoorbeeld. Dat vind ik dan ongelofelijk stoer, terwijl sommige mensen daar zeikerig over doen of het straal negeren. Daar snap ik helemaal niks van. We volgen elkaars carrières op de voet en adviseren elkaar. In mijn tijd als familierechter had ik het zwaar. Al die scheidingen met ouders die elkaar de tent uit vechten, zogenaamd in het belang van het kind. Daar kon ik wakker van liggen. Toen heeft Mirjam eerlijk tegen me gezegd: zit je wel op de goede plek, zou je niet liever switchen naar strafrecht? Ik voelde dit zelf ook al, maar het helpt als iemand het benoemt, dus: zo geschiedde.' — AB —

Links: Mirjam
Top Solace Londen
Broek H&M
Oorbellen
Wouters & Hendrix

Rechts: Christine
Blazer en broek
Emporio Armani
Blouse met strik Theory